

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. II. Vtrum plures sacerdotes possint vnam & eandem hostiam
consecrare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

formam finiat ante Episcopum, nihilominus non consecrabit ante illum, quia eius intentio refertur ad instans, quo Episcopus finit verba consecrationis, ita sentit Innoc. 3. lib. 4. de altaris mysterio cap. 25. quem sequitur D. Th. hic in corpore, & quidam alij, sed id nullo modo videtur probabile: nam prolatam formam cum intentione consecrandi, ipsius effectus non potest suspendi, sed necessario ponitur in instanti terminatio formae, siue illud sit intrinsecum siue extrinsecum, de quo iam non est quaestio, igitur nouus sacerdos habens absolutam intentionem consecrandi, non potest suspendere positionem corporis Christi sub speciebus, donec Episcopus formam finiuerit.

Confr. 1. supposita intentione consecrandi, forma per modum naturae necessario operatur suum effectum, ergo in instanti sui terminatio, ergo non potest impediri, vel suspendi per intentionem sacerdotis, vel etiam Ecclesiae, ut corpus Christi deum ponatur, quando Episcopus formam consecrationis absoluit.

Confr. 2. verba consecrationis id requirunt ad sui veritatem, ut nimirum in fine orationis ponatur Christi corpus sub speciebus.

Dicendum ergo est cum alijs quod si nouus sacerdos proferat verba cum intentione consecrandi, eaque finiat ante Episcopum, Episcopus non sit consecraturus, atque adeo ad vitandum hoc incōmodum eum debere se gerere vno ex modis iam relatis, videri potest Pontificale Romanum, ubi habetur, quod verba consecrationis dici debent eodem momento per ordinatos, quo dicuntur per Pontificem: quā loquendi formā satis datur intelligi consecrationem perfici per eum, qui primus verba absoluit, & ex intentione Ecclesiae verba non solum proferri materialiter, sed etiam formaliter, & significatiue.

Nec refert quod in antiquo Ponticali de recentior ordinatis dicatur: *dicant omnia, quae sunt in Missali, sicut si celebrarent*, quia particula *sicut*, non denotat recentior ordinatos non proferre formam significatiue, sed designat, quod ita se gerant, ac si soli celebrarent.

Aduerte episcopum recentior ordinatum similiter proferre verba consecrationis super eadem hostiam cum ordinante, & ut satis patet ex Romano Ponticali, intendere consecrare, quia cōcelebrat, & debere ita verba temperare, ut quantum fieri potest, simul finiant, quod in eo casu est facilius cum simul sint in eodem altari. Olim etiam solebant Presbyteri Cardinales assistentes Pontifici cum illo celebrare, ut patet ex Innocentio 3. cap. citato.

ARTICVLVS III.

Utrum dispensatio huius Sacramenti pertineat ad solum sacerdotem?

RESPONDET duabus conclusionibus.

Prior est, ad sacerdotem pertinet dispensatio corporis Christi, videlicet solum.

Posterior, diaconus potest sanguinem ministrare, non autem corpus, nisi in necessitate, iubente Episcopo, vel Presbytero, ita responsione ad 1.

DVBIUM I.

Utrum dispensatio huius Sacramenti iure diuino soli sacerdoti competeat?

NOTANDVM duobus modis id posse intelligi, vno, ut quæatur, num soli sacerdoti intra limites iuris diuini sit positum concessum, ut hoc Sacramentum ministret, siue aliunde administratio possit alijs committi, siue non? altero, ut quæatur, num sit ita concessum sacerdoti hoc Sacramentum ministrare, ut iure diuino sit alijs negatum, qui proinde nullo modo etiam ex commissione possint illud dispensare?

Dico 1. soli sacerdoti positum est concessum iure diuino hoc Sacramentum ministrare. Probatur 1. solis Apostolis dictum est Luca 22. *hoc facite in meam commemorationem*, quibus verbis datur potestas totam Christi actionem imitandi consecrando, sumendo, distribuendo; atqui soli sacerdotes hac in parte succedunt Apostolis, ergo. 2. soli sacerdotes configiunt corpus Christi, igitur illis solis iure diuino est concessum distribuere, quia videtur iure diuino ijs solis concessum alijs distribuere Sacramentum, quibus competit conficere.

Confr. 1. potestas Ordinis iure diuino competens in corpus Christi mysticum, supponit potestatem in corpus Christi verum, & proinde ea solis sacerdotibus competit: cum ergo potestas distribuendi hoc Sacramentum sit quædam potestas Ordinis respectu corporis mystici, supponit potestatem in corpus Christi verum, atque adeo intra limites iuris diuini solis sacerdotibus competit.

Confr. 2. solus sacerdos iure diuino ex vi Ordinis constituitur in gradu pastoralis, ergo illi soli iure diuino positum conceditur Sacramentum ministrare.

Dico 2. non est tamen iure diuino prohibitum inferioribus hoc Sacramentum ministrare. patet tum ex praxi Ecclesiae, tum ex eiusdem constitutione. & de praxi quidem patet ex Cypri. serm. de lapsis post medium, ex quo patet olim diaconum solitum calicem ministrare seu Domini sanguinem. patet etiam ex verbis S. Laurentij ad Sixtum: *experire utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisi Domini sanguinis dispensationem*. ex Iustino Apologia 2. pro Christianis, sub finem. ex quibus patet olim Diaconos etiam in Ecclesia Romana ministrasse sanguinem Domini: patet etiam ex apologia citata ministrasse corpus, quæ praxis non potest sine temeritate dici repugnare iuri diuino.

Idem patet ex eiusdem Ecclesiae constitutione; in Concil. Nicano, can. 14. de Diaconis dicitur: *quod si non fuerit in presenti, vel Episcopus, vel presbyter, tunc ipsi (scilicet Diaconi) proferant, & edant*. videri etiam potest Concil. Carthaginense 4. can. 38.

Ex quibus patet 1. quod licet soli sacerdoti iure diuino sit positum concessum hoc Sacramentum ministrare, ita ut eo iure non sit concessum vlli alijs, non tamen sit eo iure prohibitum, ut hæc potestas communicetur inferiori, seu, ut sacerdotes possint hac in parte coadiutores assumere.

Patet 2. ex Ecclesiae concessione Diaconos posse hoc Sacramentum ministrare, & olim quidem, cum sumeretur etiam sub specie vini, videtur facilius illis concessa administratio sanguinis, seu calicis: interdum tamen etiam concessa est admini-